

Záhadné uzamčení první ekonomiky světa a jeho následky...

- CZ24 News | 13. července 2020

ČÍNA: V kritické chvíli čínské historie, v historii lidstva bezpříkladné a úplné izolaci patnáctimilionové megapole Wuchanu, se tzv. profesionální sinologové ocitli v nepříjemné situaci. Namísto předložení nějakých rozumných příčin tak bezpříkladné blokády, jaká v Číně nebyla dokonce ani při vypuknutí smrtelné eboly, ale došlo k ní v případě stovky onemocnělých a několika zemřelých na chronickou plicní nemoc (CHOPN), projevíli přední sinologové země, zaujímající vysoké funkce poradců centrálních orgánů moci Ruska, bez přehánění, totální nekompetentnost ve věci hlavního strategického partnera dnešního Ruska. Na otázku, co se to vlastně ve Wuchanu stalo, tzv. přední sinologové z televizních obrazovek a novinových stránek odpovídali, že epidemii v Číně pomohl porazit Mao. Zkrátka opakovali západní mýtus, že za autoritářské diktatury Si Ťin-pchinga (dále „Si“) v totalitní čínské společnosti je uzavření města běžná věc. Podle jejich slov tato izolace, která podle MMF v prvním čtvrtletí tohoto roku stála Čínskou lidovou republiku 36,6 % HDP (a podle skromných hodnocení čínské statistiky 6,8 %), tedy hodnoty blížící se 1 bilionu dolarů, byla efektivním prostředkem boje s nemocemi z nachlazení...

Tato rádobý expertní hodnocení se ukázala být ještě podivnějšími vzhledem k tomu, že se nejednalo o Skandinávce, ale hustě zalidněný asijský stát, kde totální karanténa (zvláště pokud z Wuchanu na svátky už odjelo 5 milionů lidí), byla velmi pochybným preventivním řešením. Posadit miliardový národ, který po tisíciletí trávil čas ve velkých zhuštěných společnostech, do karantény a sociální distance - tomu mohli uvěřit jen prostáčky na Západě, kteří po staletí slýchali Voltairovy pohádky o ideálním čínském císařství. Dnes, kdy události kolem karantény v USA přerostly do hromadných politických nepokojů, právě ve státech a městech vedených vůči Trumpovi opoziční demokratickou stranou, jejímž základem se stalo 30 milionů nezaměstnaných obětí lockdownu, a němečtí mikrobiologové vydali výsledek výzkumu, že: *„Korona je falešný poplach, čísla, data, zákulisí“*, tak za slovními výlevy předních ruských sinologů, odrážejícími západní propagandu, se zdá být cosi víc než diletantství...

Dalším argumentem o wuchanském výstřelu Číňanů do vlastní nohy, neboli že sami Číňané paralyzovali svou ekonomiku s cílem boje s respiračním onemocněním, byl názor, že *„rozkaz k uzavření Wuchanu dal sám Si“*, což měl údajně oznámit na stránkách stranických novin. Ve skutečnosti Si na stránkách těchto novin v projevu ze 3. února poznamenal, že: *„22. ledna - den před uzavřením Wuchanu, uložil přísně regulovat a kontrolovat výjezd lidí z provincie Chu-pej“* a nikoli Wuchan zablokovat. Si poukazuje na to, že uzavření dopravního spojení v Chu-pej sehrálo důležitou roli, nicméně hned vysvětluje, že to výjezd lidí nepřerušilo, problém to neřešilo a epidemie se rychle šířila dál.

Je tu zjevný rozpor: Pokud Si vydal příkaz k obklíčení Wuchanu, pak proč na stránkách stranického tisku prohlašuje „vlastní“ dispozice za neefektivní a nesprávné. Je zřejmé, že kritika směřovala k iniciátorům karantény, po čemž je zákonitě odvolávají z funkcí a oni mizí ze zpravodajství z důvodů, které vejdu ve známost v blízké budoucnosti. Příkaz o přísné kontrole a regulaci pohybu byl zřejmě určen i pro další ohniska CHOPN, například v neméně velké megapoli Chang-čou, nicméně tam místní orgány kontrolu a regulaci dopravy považovaly za odpovídající a na všech silničních a železničních trasách, jakož i na letišti byla zavedena přísná protiepidemiologická kontrola a tvrdé požadavky na zachovávání preventivních opatření, což sice vážně zbrzdilo zejména automobilovou dopravu, ale o úplnou blokádu se nejednalo. Proto se to nazývalo „přísná regulace a kontrola“ a takový byl základní centrální model k zavedení ve všech regionech Číny - ale vůbec ne totální

blokace, opakovaná později demokraty v řadě států USA, která stal se hlavním motorem rozsáhlých protestních akcí.

Pokud slova Si pro některé tzv. sinology znějí vyhýbavě a interpretace, kterou jsem právě vyložil zase dost dvojsmyslně, a pokud Si nepíše na stránkách stranických novin s jakousi ruskou přímočarostí, jako: „*Nekontroluji situaci v zemi*“, nebo: „*Překročili jste pravomoci a zavřeli jste Wuchan a zastavila se celá Čína, za což vás budeme muset v blízké době zavřít...*“, tak výmluvněji o rozhodnutí o zablokování města hovoří sám starosta Wuchanu, bývalý komsomolský vedoucí Čou Sien-wang v interview z 27. ledna. Starosta tu velmi podrobně vysvětluje, že historické rozhodnutí o uzavření města přijal on osobně, po dohodě s místním tajemníkem městského výboru Ma Kuo-čchiangem, a pokyvuje hlavou směrem k podpoře „komsomolského“ premiéra Li Kche-čchianga a nazývá ho jménem, což je v čínské tradici naprosto vyloučeno.

Starosta Wuchanu zdůrazňuje svou roli v lockdownu: „*Dokonce i pokud nás propustí, stejně jsme udělali správně vše pro zastavení epidemie pro blaho lidstva*“. Ocituji starostu: „*Uzavřít město s více než deseti miliony lidí – někteří říkají, že něco takového v historii lidstva nebylo, a v historii rozvoje měst také ne – nicméně při setkání s dnešní hrozbou epidemie, jsme tyto dveře zavřeli. Možná bychom epidemii zastavili, nicméně v historii by naše jména byla potupena. Měli jsme za to, že hlavní bylo efektivně kontrolovat epidemii, hlavně aby to bylo v zájmu bezpečnosti života lidstva. Ma Kuo-čchiang řekl, že můžeme nést jakoukoli odpovědnost, protože izolovaní lidé s námi spokojeni nebudou. A pokud nás odvolají z funkcí, tak chválabohu – hlavní, je, že jsme chtěli zabránit epidemii...*“, tolik starosta Wuchanu. V tomto interview se neodvolává na direktivu Si z 22. ledna, která by z něho sňala jakoukoli odpovědnost a obavu z odvolání. Právě tak musí postupovat kterýkoli úředník, s ohledem na výše postavené vedení. Přesto tzv. sinologové z velmi významných vědeckých center i nadále s umanutostí bláznů nadále ignorují skutečnost a trvají na tom, že Wuchan zablokoval sám Si-Ťin-pchig a nad epidemií zvítězil Mao...

Otázka o iniciátorech izolace není až tak druhořadá, jak se zdá, protože právě precedent blokace Wuchanu se stal hlavním hybatelem nejen všeobecné paniky v Číně, ale právě lockdown a jeho iniciátoři se stali příkladem obdobných opatření v Evropě a USA. Kdo a proč inicioval uzavření města a zatáhl za záchrannou brzdu čínského hospodářství, je možná jednou z hlavních otázek nejen nového desetiletí, ale i možná podstatně delšího období 21. století. Blokace čínského hospodářství byla iniciována skupinou původem z komsomolské organizace, těsně napojenou na demokratickou stranu USA, která nyní organizuje uzávěry ve státech a městech USA. Tady se nejedná jen o jednoho starostu Wuchanu. Během následujících třech dní, se v řadě za sebou začala zavírat další čínská města (Siang-jiang), dopravní spojení Pekingu, zbytečnou karanténu zavedli v Su-čou, a všechna tato rozhodnutí přijali někdejší funkcionáři z vedoucího článku „komsomolu“ – čínské demokratické strany, jejíž vedoucí představitelé přivedli Čínu ke všeobecné vzpouře, k náměstí Tchien-an-men v roce 1989.

Poté začala (na základě této historické zkušenosti, pozn. překl.) v provincii Chu-pej rozsáhlá operace likvidace této skupiny s využitím sil ústředního kontrolního výboru, čínské armády a úplnou výměnou vedení. Právě proto situace, která k únoru t.r. začala nabývat všech příznaků oranžové revoluce, nepřerostla v levicově radikální pogromy, ke kterým došlo v USA. A oftalmolog doktor Li Wen-jiang a čínská policie se nestali obětními hrdiny Číny, jako George Floyd v USA. Si Ťin-pching neorganizoval zničení čínského hospodářství, jak o tom hovoří někteří... Ani pro Čínu nevytvořil desítky milionů nezaměstnaných připravených vyjít do ulic a podpořit jakoukoli formu organizovaného protestu. To udělal čínský „komsomol“. Nicméně rozhodné kroky lidové armády, k Si Ťin-pchingovi loajálních představitelů, a rovněž Ústředního kontrolního výboru blokovaly hlavního hybatele oranžové revoluce, kteří tak nemohli vystoupit na podporu narůstajících protestních akcí v Číně.

Dnes vidíme, že „demokratická“ opozice využívá naplno následků jí organizovaných blokád proti

Trumpovi, a to se děje v celém světě – nejen v USA. Nekompromisní boj suverénních lídrů celého světa proti filiálkám levicově-demokratické globalizace je všeobecně viditelný, a tento boj probíhá i ze strany proarmádní skupiny Si Ťin-pchinga. Už v roce 2018 Si cestou dodatků k Ústavě a zrušením délky mandátu pro vůdce země – právě v zájmu nepřipuštění legislativní možnosti změny vlády se strany „komsomolu“, a mohutnými údery, ničí „komsomolskou“ opozici už několik let, a loni se pustil do hlavního komsomolského nástupce Chu Ťin-tchaa, rodáka z provincie Chu-pej. Od poloviny roku 2019 padají ze svých pozic jeden za druhým „komsomolští“ vedoucí regionů, a ve Vnitřním Mongolsku za dva roky uvěznil několik bývalých viceguvernérů. Fakta mluví silněji, než jakékoli přemoudřelé konstrukce a prohlášení politiků. Právě fakt úplné výměny vedení provincie Chu-pej vypovídá, že toto vedení nepostupovalo v rámci direktiv centrálního vedení, nebo se prostě dopustilo chyb v prevenci onemocnění, a postupoval v rozporu s linií stabilizace situace. Nicméně výměnou vedení Chu-peje a jeho záměnou lidmi ze silového bloku a rodáky z provincie Če-ťiang, kterou kdysi vedl Si Ťin-pching, se proces neomezil. Během dvou měsíců byli v Číně zavřeni čtyři viceguvernéři, z nichž tři byli někdejšími vedoucími komsomolských organizací. Vzhledem k tomu, že v ČLR je 34 regionů včetně Tchajwanu, pak pokud bychom promítli tuto situaci do Ruska, tak by to znamenalo současné zatčení 10-12 viceguvernérů. Kromě viceguvernérů byl sesazen zástupce náčelníka výboru zdravotnictví, kterého poslali léčit do Chu-peje, byl zatčen náměstek ministra veřejné bezpečnosti (ministerstvo vnitra), který velel polici v Chu-peji a připustil tam kritický nárůst protestů. K 15 letům byl odsouzen známý protikorupční bloger, zatčen byl čínský opoziční politik a zakladatel hnutí za občanská práva, které vyzývalo k odvolání Si, byl zatčen miliardářský developer vyzývající Si k odstoupení. Paralelně s tím se v Číně rozrůstaly sociální protesty, a už 31. března ve druhém největším městě provincie Chu-nan, čtyřmilionovém Ču-čou, se rozběsněný dav zkrachovalých podnikatelů pokusil probít k budově městské administrativy a na hranici provincií Chu-pej a Ťiang-si rozlícení pracovní migranti ničili policejní auta.

Vše, co bylo třeba k výbuchu sociálních protestů, byla podpora shora – jak se stalo v USA. Ta podpora ale nenásledovala, protože lidová armáda a ústřední kontrolní výbor paralyzovali vrchnost „komsomolu“. Připomeňme si, že kroky Si k likvidaci událostí v Chu-pej nezačaly vůbec jeho vystoupením 3. února, později publikovaným ve stranickém tisku, ale jeho svoláním k Lidově-osvoboditelské armádě Číny 29. ledna t.r., kdy Si vyzval k zahájení vojenské operace k prevenci epidemie. Během pár dní bylo ze štábů bojových zón do Wuchanu letecky dopraveno 5.000 vojáků čínské armády, a poté do města přilétá jeho bývalá vedoucí a v té době vedoucí sekretariátu právní komise ÚV KS Číny, která řídila celý civilní silový blok v provincii Šan-si, a následně probíhají preventivní opatření ve Wuchanu, jeho dezinfekce. Pozice opouští tajemník městského výboru Wuchanu, který schválil lockdown, i tajemník oblastního výboru Chu-peje. Na jejich místa přicházejí lidé úzce spojení s obranným průmyslem a starosta Šanghaje Jang Siung. Skutečně, všichni „nejvýznamnější mikrobiologové a virologové“ začali pracovat s virem. Jen ne biologickým, ale politickým.

Na rozdíl od Trumpa měl Si progresivní zkušenosti z virologických výzkumů minulosti. Připomínám, že právě prostřednictvím epidemie SARS v letech 2002-4 „komsomol“ úplně odstranil vedení „šanghajské skupiny“ z velení armády, a uskutečnil – dnes módním slovem – transfer moci a výměnu šanghajských kádrů v Kuang-tungu a Pekingu. Tentokrát se situace vyvíjela podle tvrdého scénáře. Ti, kteří se domnívají, že v Číně nejsou protesty, že tam není opozice, se silně mýlí. Od roku 2011 rostly exponenciálně v Číně protestní nálady, mezi pracovními migranty vzrostly více než desetkrát a koncem roku 2018 došlo v Číně k zásadně novému obratu – sázky na revoluci přes protesty vedené nezávislými odbory. Připomínám, že právě tato síla, nezávislé odbory, se stala (v roce 1989) hlavní údernou skupinou, která podpalovala tanky lidové armády na Tchien-an-men.

V listopadu 2018 byla zlikvidována jedna ze síťových studentských organizací „Společnost marxistů“, působící přinejmenším v 5 městech. Společnost měla vypracovanou revoluční symboliku a neštítala se,

pro oranžové revoluce typické, symboliky se zdviženou zařatou pěstí. Právě takovou symboliku začala používat po smrti doktora-mučedníka Li Wen-janga celá propagandistická mašinérie Wuchanu. Zkušenost se SARS demonstrovala, že se nejedná o epidemii, ale o pokus o organizaci, mírně řečeno, transferu moci. V souvislosti s tím byla práce vedena nejen po linii armádní kontroly a silového vedení lokální skupiny, ale po linii nálad ve společnosti. Si a jeho spojenec, ústřední kontrolní výbor, vyslali do Wuchanu speciální skupinu pro vyšetření postupu policie. Si tak převzal funkci hlavního bojovníka s epidemií a policejní zvlášť, stejně jako se svého času postavil do čela boje s korupcí, a lidová armáda se stala symbolem ochrany před nebezpečnou nákazou. Armáda převzala iniciativu ve městě zejména při výstavbě nemocnic. Právě proto rozsáhlá blesková akce na podporu mučedníka očare, který jaksi zabrousil do jiného oboru a zanechal po sobě vdovu a 2 děti, nepřerostla ve hnutí na památku svatého apoštola George Floyda. Nicméně v předvečer začátku všemožných protestních akcí mládeže, v den svátku komsomolu 4. května, dokonce ani otevřená výzva poradce prezidenta USA pro národní bezpečnost sinologa a novináře Mathewa Pottingera, „*k semknutí se a vystoupení na obhajobu Li Wen-janga, uvězněných křesťanů, Ujgurů a dalších opozičních elementů, s cílem obrany svých občanských práv*“, umístěná 1. května na YouTube, nepřinesla efekt. Revoluce masek byla zmařena – neměla ochránce shora paralyzované rozhodnými kroky čínského vedení.

Nicméně tyto události nejsou zdaleka poslední akcí rostoucího dramatu soupeření Armádní skupiny Si Ťin-pchinga a levicově-demokratického globálního hnutí demokratické strany USA. První letní měsíce, po nevídaném objemu peněz přiléváných do čínského hospodářství, přinesly koncem června první kladnou statistiku v některých odvětvích. Například o několik procent stoupl zisk průmyslových podniků, který ale neodpovídá množství utracených finančních rezerv, a to znamená, že emisní příliv do čínského hospodářství bude ztrácet efekt. Rostoucí negativní procesy v obchodu se západními zeměmi a obnovený efekt obrovské nezaměstnanosti, odložený o několik měsíců, přinese znovu výbuch radikalizace politického boje, nabývající nového kvalitativního rázu v posledním čtvrtletí tohoto roku. Řádné plénum komunistické strany se termínově kryje s prezidentskými volbami v USA a apogeem vnitřního konfliktu v USA, který se nemůže neprojevit na vnitropolitickém procesu v Číně, vyhocením novou globální recesí. Přitom situace masových protestů, soudě podle jejich obnovení v červnu právě v dělnickém prostředí, není zdaleka vyloučeno, ale naopak celou druhou polovinu letošního roku „Lidová republika Kapitolu“ organizovaná levicovými radikály v Seattlu, se může znovu rozhořet pneumatikami „Wuchanské lidové republiky“, nebo v sociálních sítích vyhlášené, „Republiky Chu-nan“ (provincie v jižní Číně).

V kterémkoli místě Číny se komsomolská opozice opřená o tzv. „čínskou antifú“, společenství marxistů, může rozhodnout k sebevražednému útoku. Takové vyhrocení je možné i v případě velkých technogenních katastrof, k jaké mohlo dojít v březnu na jaderné elektrárně Chai-Jang v provincii Šan-Tung. A tím spíš se může stát na hlavním energetickém objektu země pod kontrolou „komsomolské skupiny“ – hydroelektrárně „Tři soutěsky“ v provincii Chu-pej. Psal jsem o tom už koncem února a dnes se stává realitou.

Bereme-li v úvahu, že podpora proarmádní a komsomolské skupiny v je v Číně soustředěna podle jednotlivých regionů, půjde nejspíš o volbu vývoje Číny mezi hybridní oranžovou revolucí a hybridní občanskou válkou podle vzoru rozštěpení Číny po Velkém skoku v letech 1960-67. V rámci nich budou iniciativy Si, mírně řečeno, ignorovány v řadě regionů, i silně rozvinutých. Vyhnout se těmto dvěma ohňům – občanské válce i barevné revoluci – bude úkolem vůdce Číny. Ale i úkolem rusko-čínské spolupráce v nejbližších letech. Právě klidný Východ poskytuje dlouho očekávaný prostor pro počínání Ruska na Západě.

Nikolaj Vavilov

Překlad: st.hroch 200708

